

риализма, поклонникъ на единъ строгъ етически императивъ, убеденъ последователъ на напредничавитѣ научни идеи, той иска честно и енергично изпълнение на общественя и общонародния дългъ и не търпи никакво отклонение отъ идеала, превърнатъ въ плътъ отъ плътта му. Строгъ къмъ другитѣ, той е преди всичко строгъ къмъ себе си — и последователенъ въ безкористната си служба на родината, която обича страстно и преданно до последенъ дъхъ. Въ своитѣ исторически и социологически опити, както и въ писмата си, той ни се разкрива не само като дълбокъ наблюдател и политикъ съ живъ реалистиченъ усѣтъ, но и като великолепенъ писателъ, чиято афористична и сентенциозна мисълъ ни поражая на всѣка стѣпка. Въ негово лице възраждането ни е намѣрило своя вещь тълкователъ и пророкъ, и много и много отъ това, което той е разкрилъ като характеристика на народа и на епохата, остава и сега важенъ елементъ на знанието ни по тая часть. Писателтъ Селимински — съ всичко непринудено на иронията или на рефлексията, съ прѣснотата на споменитѣ и страстния тонъ на разказа — заслужва особено внимание. Не се съмняваме, че той ще заеме съ своитѣ мемоари и статии близко мѣсто покрай Априлова, Раковски и стария Славейковъ, запазвайки предъ духовния ни погледъ една твърде своеобразна индивидуалность въ галерията велики българи на миналото. *)

Проф. М. АРНАУДОВЪ

*) Г-нъ проф. М. Арнаудовъ е приготвилъ обстойна биография на Селимински, отъ която този очеркъ е само кратъкъ изводъ. — Б. Р.